

OZNANILA

ŽUPNIJE ŠMARCA DUPLICA

leto 26

16. avgust 2026

štev. 33

20. NEDELJA MED LETOM

Mt 15,21–28 JEZUS PREIZKUŠA ZAUPANJE

Neverjetno zgoščen oris žive vere. Najprej je očitno, da kánaanska žena razume vero kot dar, ki ni privilegij, ampak jo žene v ljubezen do bližnjega. Potem lahko vidimo, da se njena vera izraža v neustavljivem hrepenenju po dobrem. Nobena ovira ne more premagati tega hrepenenja. Ženina vera odraža neskončno zaupanje v Božjo ljubezen. Ona ve, da Bog ne vara. Bog ljubi, zato noče obupati na poti, ko prosi za svojo hčer. Žalostna plat te zgodbe so apostoli. Tisti, ki so Gospodu najbližji, so ob njem v danem trenutku popolnoma iz lastne koristi. Namesto da bi ženo spodbujali, naj vztraja, da je njihov učitelj resnično dober in ji bo zagotovo pomagal, vidijo le lastno korist in poskrbijo le zase.

Tragično podobo naše vere prinaša Jezusova kruta drža, ki preskuša ženino zaupanje. Kot bi hotel reči: Če resnično ljubi, če resnično veruje, bo sposobna prenesti ponižanje. Da, to je Božja ljubezen, ki izziva našo ljubezen, ki izziva našo vero in nas vabi na križ.

Ni težko ugotoviti, kje smo šibki, v kaj zapadamo, kje na poti bi že odnehali. Lahko še pomislimo, kaj nam more pomagati, da bi bila naša vera tako globoka in trdna. Stari, vsem znani stebri naše vere, so molitev, odpoved in dobra dela. Če hočemo, da bo naša vera resnično živa, mora biti v službi sočloveku. Torej na pot dobrih del, k zavzetemu delu za bližnjega! Za to nam ni treba oditi od doma. Moj bližnji je že doma. Živim zanj? Ga resnično ljubim?

Potrebno je poudariti, da bo zavest o neskončni Božji ljubezni, ki se tako rada skriva, živa le, če jo bo hranila goreča in vztrajna molitev. Ne molitev iz navade. Ta je osnova, da naša vera sploh preživi. Za živo vero potrebujemo gorečo osebno molitev. Moramo se srečati z Gospodom iz oči v oči, da bomo tudi v preizkušnjah zmogli zaupati, da Bog ni pozabil na nas.

Po: E. Mozetič

Šmarca, ki je dobila ime po zavetniku cerkve, se po danes znanih podatkih v zgodovinskih virih prvič omenja leta 1343. Glede na poimenovanje kraja po patronu cerkve je morala biti ta postavljena že precej pred tem letom. Cerkev sama je prvič omenjena v popisu cerkvenih dragocenosti leta 1526. Pogosteje je dokumentirana v 17. stoletju: leta 1671 je bil spisan njen urbar, 1677 je navedena v cerkvenih računih, 1689 jo omenja Valvasor, vendar o njej ničesar ne pove. V času Attemsove vizitacije leta 1752 cerkev še ni bila posvečena, imela pa je tri oltarje, in sicer sv. Mavricija, sv. Jošta in sv. Valentina.

Da bo naše srečanje na žegnanje bolj praznično vabimo pridne gospodinje, da pripravijo in prinesejo pecivo, za pijačo pa bo poskrbljeno.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE CERKVE

V soboto, 22. avgusta, ste za to opravilo lepo naprošene:

Matič Ida, Matič Karmen in Brojan Jana

SVETE MAŠE V TEM TEDNU

15. avgust	sobota Marijino vnebovzetje	11:00 + Alojzija Leskovec, 7. dan
16. avgust	20. ned. med letom Evzebij iz Vercellija	11:00 + Marjan Razpotnik, obl.
17. avgust	ponedeljek Evzebij, papež	sv. maša v kapeli na Homcu ob 19 ^h
18. avgust	torek Helena, cesarica	sv. maša v kapeli na Homcu ob 7 ^h
19. avgust	sreda Janez Eudes, duhovnik.	20:00 + Damjan Šarec, 30. dan
20. avgust	četrtek Bernard, opat	sv. maša v kapeli na Homcu ob 19 ^h
21. avgust	petek Pij X., papež	sv. maša v kapeli na Homcu ob 19 ^h
22. avgust	sobota Devica Marija Kraljica	sv. maša v kapeli na Homcu ob 19 ^h
23. avgust	20. ned. med letom Roza iz Lime, redovnica	FARNO ŽEGNANJE 11:00 + Marko Leskovec, 7. dan